

Уважаеми приятели,

За първи път като журналист и социолог не съм доволен от това, че предсказах унищожаването на българското ротарианско списание. Всъщност не беше трудно. През последните години няколко клуба и дистриктни лидери тенденциозно, целенасочено и с голямо усърдие правеха това. В началото мислех, че проблемът е финансов, но по-късно разбрах, че това е синдромът на българския казан в Ада.

Приказките за традиции, приемственост, последователност и надграждане останаха празни. С развято знаме за пълна дигитализация бяха спрени ръководствата за клубни лидери и комисии, а по-късно и основните правилници и устави на РИ за РАК и ИАК. Създадохме собствени устави и правилници, по-обемисти и по-подредени от основните; обсъждаме задълбочено стратегическите планове и глобалните грантове, но се затрудняваме да кажем кои са Харис, Клъмф и Тейлър; какво ни учи Четиристранният тест за това, което мислим, казваме и правим, и водим ли се от основните цели и авенюта на Ротари.

Сега искаме да дигитализираме историята на Ротари в България – ами тя не е написана... Да подредим документи и отчети – ами те не са събрани на едно място... И по-лошото – може просто да са унищожени.

На нашите основатели от 30-те години това сториха фашисти и комунисти и може би някой Цвятко ще изрови и събере каквото е останало.

Връщам се към списанието. Голяма част от българските ротарианци поискаха да получават The Rotarian. Защо? Нашето списание е равностойно на официоза, то е длъжно и публикува всички важни и задължителни материали от Световната ротарианска преса. Това са новините, които излизат на 25 езика. Имате ги на български. Другото са статии за американските и другите дистрикти по света. Официозът е публикувал досега 4 материала за България, а нашето списание има 6000 страници, в които пише за нас и нашите дела.

Ето кои са най-любопитните за това, какво става в света на Ротари (на английски език): РК Бургас, Благоевград-Център, Варна-Евксиноград, Варна-Галатея, Ловеч, момчилград, Пазарджик, Пловдив, Пловдив-Интернешънъл, Самоков, Севлиево, София-Балкан, София-Възраждане, София-Сити, София-Триадица, София-Интернешънъл, София-Тангра... общо над 400 абонамента.

Това са клубовете, които полека-лека обезсмислят издаването на родното списание и правят отпечатването и на хартия финансово невъзможно. Този е отговорът към тези Ротари клубове, които искаха настоятелно списанието да продължи традицията, за да могат да го докосват и четат.

Въпреки волята ни, влизаме в реалната дигитализация. Бъдете сигурни, че няма да пропуснете нито едно важно послание на лидерите в Ротари и тенденциите и приоритетите в развитието на нашата организация.

Всяка промяна е трудна. Вероятно след години ще се усмихваме на тези редове (и дано е така). Но трябва всички да положим допълнително усилие, да сме по-гъвкави и адаптивни към съвременните начини на комуникация.

Ваш в Ротари,
Наско Начев